

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-339/15

**Kazenski postopek
proti
Lucu Vanderborghtu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken)

„Predhodno odločanje – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Storitve zobozdravstvene oskrbe – Nacionalna zakonodaja, ki absolutno prepoveduje oglaševanje zobozdravstvenih storitev – Obstoječ čezmejni element – Varovanje javnega zdravja – Sorazmernost – Direktiva 2000/31/ES – Storitve informacijske družbe – Oglaševanje na spletni strani – Član zakonsko urejenega poklica – Poklicna pravila – Direktiva 2005/29/ES – Nepoštena poslovna praksa – Nacionalne določbe o vidikih zdravja – Nacionalne določbe o zakonsko urejenih poklicih“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 4. maja 2017

1. *Približevanje zakonodaj – Nepoštena poslovna praksa podjetij v razmerju do potrošnikov – Direktiva 2005/29 – Nacionalna ureditev, ki absolutno prepoveduje oglaševanje zobozdravstvenih storitev – Dopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29, člen 8)

2. *Približevanje zakonodaj – Elektronsko poslovanje – Direktiva 2000/31 – Opravljanje storitev informacijske družbe – Dovoljenost komercialnih sporočil, ki so del takšnih storitev, katere nudi član zakonsko urejenega poklica – Pojem komercialnega sporočila – Oglaševanje na spletni strani, ki jo je ustvaril zobozdravnik in ki se nanaša na zobozdravstveno oskrbo – Vključitev*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31, uvodna izjava 18 in člena 2(f) in 8)

3. *Približevanje zakonodaj – Elektronsko poslovanje – Direktiva 2000/31 – Opravljanje storitev informacijske družbe – Dovoljenost komercialnih sporočil, ki so del takšnih storitev, katere nudi član zakonsko urejenega poklica – Nacionalna ureditev, ki absolutno prepoveduje, da bi zobozdravnik oglaševal, tudi v elektronski obliki, svoje zobozdravstvene storitve – Nedopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31, člen 8(1))

4. *Vprašanja za predhodno odločanje – Pristojnost Sodišča – Meje – Vprašanje, postavljeno v zvezi s sporom, ki je omejen na eno samo državo članico – Pristojnost glede morebitne prizadetosti oseb in drugih držav članic*

(člen 267 PDEU)

5. *Svoboda opravljanja storitev – Svoboda ustanavljanja – Določbe Pogodbe – Presoja nacionalnega ukrepa v povezavi s tema temeljnima svoboščinama – Merila za določitev pravil, ki se uporabijo*

(člena 49 PDEU in 56 PDEU)

6. *Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Zobozdravstvene storitve – Nacionalna ureditev, ki absolutno prepoveduje oglaševanje zobozdravstvenih storitev – Nedopustnost – Upravičenost – Varovanje javnega zdravja – Neobstoj – Kršitev načela sorazmernosti*

(člen 56 PDEU)

1. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki javno zdravje in čast zobozdravniškega poklica varuje tako, da na eni strani na splošno in absolutno prepoveduje kakršno koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe, na drugi pa določa nekatere zahteve glede diskretnosti v zvezi z izveski zobozdravstvenih ambulant.

(Glej točko 30 in točko 1 izreka.)

2. V uvodni izjavi 18 Direktive 2000/31 je pojasnjeno, da pojem „storitve informacijske družbe“ zajema široko področje gospodarskih dejavnosti, ki potekajo po internetu, in se ne omejuje le na sklepanje pogodb v stalnem internetnem poslovanju, temveč se, če takšne storitve pomenijo gospodarsko dejavnost, razširja na storitve, ki jih ne plačajo prejemniki, na primer storitve v zvezi s stalnim dostopom do internetnih podatkov ali komercialnimi sporočili. V teh okoliščinah je treba šteti, da spletno oglaševanje lahko pomeni storitev informacijske družbe v smislu Direktive 2000/31 (glej v tem smislu sodbo z dne 15. septembra 2016, Mc Fadden, C-484/14, EU:C:2016:689, točki 41 in 42).

Poleg tega člen 2(f) te direktive podrobneje določa, da pojem „komercialno sporočilo“ zajema zlasti vsako obliko sporočila, namenjeno neposredni ali posredni promociji storitev osebe, ki opravlja zakonsko urejeni poklic. Iz tega izhaja, da oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe prek spletne strani, ki jo je ustvaril član zakonsko urejenega poklica, pomeni komercialno sporočilo, ki je del storitve informacijske družbe ali predstavlja takšno storitev v smislu člena 8 Direktive 2000/31.

(Glej točke od 36 do 39.)

3. Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki na splošno in absolutno s tem, da prepoveduje kakršna koli komercialna sporočila v elektronski obliki, vključno s spletno stranjo, ki jo ustvari zobozdravnik, prepoveduje kakršno koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe.

Poudariti je namreč treba, da zakonodajalec Unije zakonsko urejenih poklicev ni izvzel iz načela dovoljenosti spletnih komercialnih sporočil iz člena 8(1) Direktive 2000/31. Zato čeprav ta določba omogoča, da se pri pripravi poklicnih pravil, ki so povezana s posebnostmi zdravstvenih poklicev, te posebnosti upoštevajo ter se po potrebi ozko določijo oblike in načini spletnih komercialnih sporočil

iz navedene določbe, zlasti da se prepreči kršitev zaupanja pacientov v te poklice, ta poklicna pravila ne morejo upravičeno na splošno in absolutno prepovedati vsakršnega spletnega oglaševanja, ki je namenjeno promociji dejavnosti osebe, ki opravlja takšen poklic.

(Glej točke od 48 do 50 in točko 2 izreka.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 53 in 56.)

5. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 58.)

6. Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki na splošno in absolutno prepoveduje kakršno koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe.

V zvezi s potrebnostjo omejitve svobode opravljanja storitev, kot je ta iz postopka v glavni stvari, je treba upoštevati, da sta zdravje in življenje ljudi najpomembnejši med dobrinami in interesi, varovanimi s Pogodbo, ter da načeloma države članice določijo raven, na kateri želijo zagotoviti varovanje javnega zdravja, in kako naj se ta raven doseže. Ker se lahko ta raven med državami članicami razlikuje, jim je treba priznati polje proste presoje (glej v tem smislu sodbi z dne 2. decembra 2010, Ker-Optika, C-108/09, EU:C:2010:725, točka 58, in z dne 12. novembra 2015, Visnapuu, C-198/14, EU:C:2015:751, točka 118). Vseeno pa je treba šteti, da kljub temu polju proste presoje omejitev, ki izvira iz uporabe nacionalne zakonodaje iz postopka v glavni stvari ter ki na splošno in absolutno prepoveduje kakršno koli oglaševanje storitev zobozdravstvene oskrbe, presega tisto, kar je potrebno za doseganje ciljev, ki jim sledi ta zakonodaja in ki so navedeni v točki 66 te sodbe.

Vsa oglasna sporočila, ki jih ta zakonodaja prepoveduje, namreč nimajo učinka, ki bi bil v nasprotju s temi cilji iz točke 69 te sodbe. V teh okoliščinah je treba šteti, da bi bilo mogoče cilje nacionalne zakonodaje iz postopka v glavni stvari doseči z manj omejevalnimi ukrepi, ki bi po potrebi ozko določali oblike in načine, ki jih veljavno lahko imajo komunikacijska sredstva, ki jih uporabljajo zobozdravniki, ne da bi tem na splošno in absolutno prepovedali kakršno koli oglaševanje.

(Glej točke od 71 do 73, 75, 76 in točko 3 izreka.)